

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.87/2024/13.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2024. november 12. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2024. június 12. napján kihirdetett 22.B.49/2023/57. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 vádlottat a kábítószer-kereskedelem büntette és az 5.Bpk.296/2021/2. számú határozatban terhére megállapított 1 rb zaklatás büntette (Btk. 222. § (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont), 1 rb zaklatás vétsége (Btk. 222. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont),

1 rb zaklatás vétsége (Btk. 222. § (1) bekezdés a) pont) miatt – halmazati büntetésül – 14 (tizennégy) év szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 10 (tíz) év közügyektől eltiltásra ítéli.

A vádlottal szemben további 6.300.000,- (hatmillió-háromszázezer) Ft erejéig vagyonek Kobzást rendel el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy Terhelt1 vádlott születési ideje helyesen: 1982. március 14. napja, tanú1 egyéb érdekelt móri lakos.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli.

Indokolás

[1] A Székesfehérvári Törvényszék 2024. június 12. napján kihirdetett 22.B.49/2023/57. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés). A bíróság a Terhelt1 vádlottal szemben a Székesfehérvári Járásbíróság által a 2021. május 27. napján jogerőre emelkedett 5.Bpk.296/2021/2. számú határozatában az 1 rb. zaklatás büntette (Btk. 222. § (2) bekezdés a) pontja, (3) bekezdés a) pontja), 1 rb. zaklatás vétsége (Btk. 222. § (1) bekezdés a) pontja, (3) bekezdés a) pontja), valamint az 1 rb. zaklatás vétsége (Btk. 222. § (1) bekezdés a) pontja) miatt alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezte, egyúttal a próbára bocsátást megszüntette. A fentiek miatt Terhelt1 vádlottat a törvényszék halmazati büntetésül 14 év szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani, egyúttal megállapította, hogy abból a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt beszámította. A törvényszék a vádlottal szemben 1.115.991,- forintra vagyonek Kobzást rendelt el. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, azzal, hogy a vádlottnak kiadni rendelt készpénzt a vádlottal szemben megállapított vagyonek Kobzás

biztosítására visszatartani rendelte. Kötelezte továbbá a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

[2] A törvényszék ítéletével szemben az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott szabadságvesztés büntetés mellett pénzbüntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést, míg a vádlott és védője teljeskörűen, másodlagosan enyhítésért jelentett be jogorvoslati kérelmet.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.303/2023/3-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést helyes indokainál fogva fenntartotta és kiegészítette, a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Rögzítette, hogy a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (1)-(2) bekezdése alapján teljes körű. Álláspontja szerint a törvényszék a bizonyítási eljárás során a büntetőeljárási szabályokat maradéktalanul betartotta. Ennek során a megállapított tényállás teljeskörűen felderített, az iratokkal összhangban áll, és nem tartalmaz téves ténybeli következtetést sem. A tényállás [29] bekezdését azonban annyival indítványozta kiegészíteni, hogy a terhelt 243.991 Ft-ot fizetett a koffeinporért. A megalapozott tényállásból okszerű a vádlott bűnösségére levont következtetés, és nem tévedett az elsőfokú bíróság a bűncselekmény minősítését illetően sem.

[4] A büntetés kiszabása körében kifejtette, hogy a feltárt enyhítő körülmények közül az időmúlás enyhítő hatását igen nagymértékben csökkenti, hogy életfogytig tartó bűncselekményről van szó, melynek büntethetősége a Btk. 26. § (3) bekezdés b) pontja szerint nem évül el. Ehhez mérten a kétéves időmúlás enyhítő hatása rendkívül csekély. A súlyosító körülmények körében a [182] bekezdésben írtakat akként kell módosítani, hogy nem 409,5, hanem 4095%-kal haladja meg a vádlottal kapcsolatba hozható kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát, amely valóban nyomatékos súlyosító körülmény.

[5] Hozzáfűzte, hogy a törvényszék a bűncselekmény tárgyi súlyával arányban álló szabadságvesztés büntetést és mellékbüntetést szabott ki, hibás érvelés mellett utasította el azonban a pénzbüntetés kiszabását. A vádlottnak valóban nem mutatható ki jelen pillanatban megfelelő jövedelme, illetve vagyona, azonban a Btk. 50. § (1) bekezdése szerinti pénzbüntetés megállapításához erre nincs is szükség. Így az ügyészi fellebbezés írásbeli indokolásában írtak alapján indítványozta a vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabását is.

[6] A törvényszék az ítélet [143]-[160] bekezdéséig részletezte a terhelt jövedelmi viszonyait. Megállapította, hogy a tényállásban rögzített kiadásokra sem futhatta a vádlott és élettársa bejelentett, törvényes jövedelemforrásaiból. Ebből pedig az következik, hogy a terhelt több, tényállásban is rögzített, jelentős összegű kiadását bűnös forrásból szerezte. Ezt a vagyont pedig a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja és a 75. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján ugyancsak vagyonekobbzás alá kell vonni. Ezért a Település1-i ingatlanra kifizetett összegből 5.700.000 Ft (ítélet [154] bekezdés), illetve a Település2-i ingatlan bérleti díjára kifizetett 600.000 Ft-ra (ítélet [155] bekezdés) ugyancsak vagyonekobbzást kell alkalmazni. Az ítélet egyéb rendelkezéseivel egyetértett, azzal, hogy a vádlott részére kiadni rendelt ingóságokat a vagyonekobbzás és a bűnügyi költség biztosítására vissza kell tartani.

[7] Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálja el. Ennek során az elsőfokú bíróság ítéletének részleges megalapozatlanságát a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján a tényállás korábban írt kiegészítésével küszöbölje ki. Az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlottal szemben a Btk. 50. § (1) bekezdésére figyelemmel pénzbüntetést is szabjon ki, a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja és a 75. § (1) bekezdés a)-b) pontja alapján a vádlottal szemben további 6.300.000 Ft-ra mondjon ki vagyonekobbzást, míg a vádlottnak kiadni rendelt ingóságokat a Btk. 323. § (1) bekezdése alapján a vagyonekobbzás és a bűnügyi költség biztosítására tartsa vissza.

[8] A védő fellebbezésének indokolásában elsődlegesen azt indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 606. § (1) és (2) bekezdései alapján az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és a terheltet a helyes tényállás megállapítását követően - részbeni beismerő vallomásának tartalmára figyelemmel is, valamint arra, hogy a vádlott cselekvősege nem ölelte fel a kereskedelemmel szükségszerűen együtt járó átadást, sem további ahhoz kapcsolódó résztvevőket, nevezetesen viszonteladók, vevők felkutatása, áru ellenérték fejében történő átadása vagy erre való felhívás - mondja ki bűnösnek a Btk. 178. § (2) bekezdés c) pontjába ütköző kábítószer birtoklás büntetében, és az elsőfokon eljáró bíróság által kiszabott szabadságvesztést jelentős mértékben enyhítse. Másodlagosan azt indítványozta, amennyiben táblabíró az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást fogadná el ítélezése alapjául, úgy a terhelt cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő, bűnszegélyként elkövetett kábítószer kereskedelem büntetése a kísérletek minősítése, és a szabadságvesztés büntetés tartamát jelentősen enyhítse. Harmadlagosan, amennyiben az elsődleges és másodlagos indítványban foglaltak nem fognak helyt, a kiszabott szabadságvesztés büntetés jelentős enyhítését indítványozta.

[9] Kifejtette, hogy álláspontja szerint a Be. 592. § (2) bekezdésének b), c) és d) pontjai alapján a tényállás részben megalapozatlan, tekintettel arra, hogy az részben ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, valamint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett, így annak a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontján alapuló kiküszöbölésére tett indítványt.

[10] Érvelése szerint Terhelt1 a vádirat I. tényállása szerinti kábítószer fogyasztását beismerte. Ezen túlmenően beismerte azt is, a vádirati tényállás II. és III. pontjait illetően, hogy tanú2 részére adott át korábban kábítószer - bár nem a vádiratban rögzített mennyiségben -, sőt azt is, hogy készített is számára valami anyagot, valamint azt sem vitatta, hogy a nála, illetve az általa használt Település2-i nyaralóban, valamint Település1 ingatlanban 2022. augusztus 29. napján feltalált kábítószer hozzá köthető. Ehhez képest az elsőfokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék az ítéleti tényállást tanú2 és a Tolna Vármegyei Főügyészség által kötött egyezséggel, valamint a vádirati tényállással egyezően állapította meg. Mindemellett a vádlottat szavahihetetlennek minősítette, annak ellenére is, hogy Terhelt1 igen részletes, részbeni beismerő vallomást tett, mely vallomása tulajdonképpen a vádirati tényállás igen jelentős részét érintette.

[11] Terhelt1 elmondta, hogy 2014. évtől kezdődően tanú2-től szerezte be a napi szükségleteit kielégítő amfetamint és ritkán marihuánát is. Ezt azonban tanú2 „elfelejtette” elmondani az ellene folyamatban lévő büntetőeljárás során, miután az nem is állt érdekében. A vádlott azonban ezt elismerte. azzal, hogy előfordult olyan eset, hogy amikor Név1 nem tudott magának sem kábítószer szerezni, Terhelt1 azonban máshonnan igen, akkor kisegítette a kölcsönösség elve alapján. Azonban azt határozottan tagadta, hogy a tanú2 által az egyezés megkötéséről szóló jegyzőkönyvben megjelölt rendszerességgel és mennyiségekben. Vallomása szerint csak 2020. évben adott át részére kábítószer, maximum összesen 10-12 alkalommal, és alkalmanként is maximum 5-10 gramm mennyiség átadására került sor. Hozzáfűzte, nem került sor bizonyítás lefolytatására annak érdekében, hogy a vádiratban tényként rögzített 760 gramm amfetamin átadására valóban sor került volna a vádlott által tanú2 részére, ennek következtében nem jelenthető ki, hogy annak tiszta hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség 76 %-a lett volna.

[12] Kifejtette továbbá, hogy azt a tényt, hogy amfetamin olajból kábítószer, vagy legalábbis valami anyagot készített tanú2 részére, szintén nem tagadta, azonban annak mennyiségét vitatta. Ennek körében úgy nyilatkozott, hogy 1,5-2 deciliter amfetamin olajból készített el egy kocsonyás anyagot, ami álláspontja szerint nem is lett jó, mely tényt maga tanú2 is alátámasztotta vallomásaiban. Ekként az állapítható meg, hogy ő átadott tanú2

részére egy olyan anyagot, amiről az volt a tudomása, hogy nem is használható, mivel nem megfelelő. Az már ismét más kérdés, hogy egy, a vádlott tudomása szerint nem használható anyag átadása minek is minősül, illetve az is más kérdés, hogy adott esetben valóban kábítószernek minősült-e az anyag, hiszen az egyáltalán nem nyert igazolást az eljárás során, hogy az az anyag, ami kikerült Terhelt1 birtokából, egyáltalán tartalmazott-e amfetamint, valamint az is kérdéses, hogy miután kikerült Terhelt1 birtokából, bárki hozzányúlt-e, adott-e még hozzá bármilyen anyagot. Mindezekre vonatkozóan pedig bizonyítás nem lett lefolytatva, annak ellenére, hogy a védelem indítványozta a vegyészszakértői vélemény kiegészítését, melyet követően indítványt szeretett volna tenni a szakértő személyes meghallgatására is, azonban ezt az elsőfokon eljáró bíróság elutasította. Ennélfogva álláspontja szerint kizárólag a meglévő mennyiség alapján még becsértékkel sem lehet meghatározni tiszta hatóanyag-tartalmát annak a masszának, ami elvileg kikerült Terhelt1 birtokából és tanú2hoz került.

[13] Helytelennek ítélte az elsőfokú ítélet azon megállapítását is, hogy tanú2 3 liter amfetamin olajat adott át a vádlott részére annak érdekében, hogy abból részére értékesítés végett is készítsen kábítószer. tanú2 ezen állítását semmi nem bizonyítja, sőt, maga tanú2 sem mondott olyat egyszer sem, hogy közölte volna a vádlottal, hogy ő azt tovább kívánja értékesíteni, és arra sem merült fel adat, hogy Terhelt1 bárhol tudhatott volna arról, hogy tanú2 kábítószer-kereskedelemmel foglalkozik.

[14] Az elsőfokon eljáró bíróság tanú2 vallomásán túl arra alapozta azon döntését, miszerint minden kétséget kizáróan a Terhelt1 általi készítéséből származott a tanú2-nál feltalált amfetamin, hogy abban, illetve a tanú6-tól és tanú7-től lefoglalt kábítószerekben egyaránt keményítő volt kimutatható. Emellett Terhelt1 is megjelölte lehetőség gyanánt a 2023. február 13. napján fogatosított gyanúsított kihallgatása során, hogy az egyébként silány minőségű amfetamin olajból készített masszához adagolandó anyagként keményítőt adott tanú2 részére. Ezt az érvelést azonban helytelennek ítélte, egyrészt, mert a vádlott részéről nem hangzott el olyan állítás, miszerint ő maga keményítőt adott volna át tanú2 részére hígító anyagként. Másrészt, mert a törvényszék indoklásával szemben a vegyész szakértő azt mondta ki, hogy a tanú7-től és tanú2-től lefoglalt poroknak az amfetamin gyártására jellemző nyomszennyező komponensei és azok mennyiségi aránya hasonló, azaz származhatnak egy gyártási tételből, azaz nem azt mondta ki a szakértő, hogy egy gyártásból származnak, hanem származhatnak. Ennélfogva nem lehet kétséget kizáróan kijelenteni, hogy minden, tanú2-től, tanú7-től és tanú6-tól lefoglalt anyag abból a készítési folyamatból származik, amit a vádlott hajtott végre tanú2 kérésére. Hozzáfűzte, nem tudható az sem, hogy Terhelt1 fogyasztható kábítószer állított elő. Azon tényből, hogy a vádlott elvileg tudott kábítószer előállítani, ismerte az elkészítési technikát, még egyáltalán nem bizonyítja, hogy tanú2 részére is fogyasztható kábítószer állított volna elő, mivel nem tudni, nem nyert bizonyítást, hogy 2022. február 03. napján pontosan milyen anyagot is készített. Terhelt1 koffein port valóban több esetben rendelt, azonban arra sem folytatott le bizonyítást a bíróság, hogy azt mind saját részre tette-e. Koffeinport nem csak kábítószer hígításhoz lehet felhasználni, így ebből azon következtetés levonása, hogy a vádlott további amfetamint is előállított nem helyes, illetve vitatta azt is, hogy Terhelt1-nak tisztában kellett lennie azzal, hogy tanú2 három liternyi amfetamin olaj beszerzésével nem csupán saját fogyasztását kívánta fedezni.

[15] Az üzlethelyiség kapcsán kifejtette, hogy az ott talált vegyszerek a vádlott nyilatkozata szerint a telefonok előlapjának eltávolításához, és egyéb szerelési munkálatokhoz szükségesek, a szellőztető berendezést pedig azért építette ki, hogy távozzanak a rá veszélyes gőzök és gázok. A 2022. augusztus 30. napján lefoglalt rácson megtalált anyagmaradványok kapcsán pedig megjegyezte, hogy azok a folyamatos fogyasztás következtében voltak jelen a szellőzőrendszerben, mivel ezek az ipari szellőzőrendszerek erős elszívó erővel rendelkeznek,

így ahhoz, hogy a szellőző rendszerbe anyagmaradvány kerüljön, pontosan elég annyi, hogy a közvetlenül az alatta lévő asztalon kábítószer fogyasztson valaki. Hozzáfűzte, tanú2 és Terhelt1 egyezően nyilatkoztak a körben, hogy tanú2 részére a garázsban készítette el az anyagot a vádlott. Így az elsőfokú bíróság e körben is tévedett, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a szellőzőrendszerbe kizárólag a kábítószer készítése során kerülhetett amfetamin anyagmaradvány, hiszen az eljárás során egyáltalán nem merült fel arra vonatkozóan adat, hogy Terhelt1 bármikor is, akár magának, akár másnak készített volna kábítószer a Név3 utcai műhelyben. Megjegyezte továbbá, hogy a feltalált akkumulátorsav és hangyasav is szükséges eszköz a szervizeléssel kapcsolatos feladatok ellátáshoz, ezzel kapcsolatosan az interneten is megtalálhatóak cikkek, videók, melyek bizonyítékul szolgálnak arra, hogy ilyen vegyszereket is használnak a mobiltelefonok szerelése során. Emellett a vádlott által működtetett telefonszervíz meglétét az eljárás során kihallgatott tanúk is egyértelműen alátámasztották.

[16] Érvelése szerint minden tanú elmondta, hogy részükre Terhelt1 soha nem adott el kábítószer. Az egész eljárás során nem merült fel arra vonatkozó adat, hogy Terhelt1 bárkinek is értékesített volna kábítószer, az általa tanú2nak átadott mennyiségen kívül. Mindez pedig azon vádlotti védekezést támasztja alá, hogy a nála feltalált amfetamin olajat nem kereskedelmi célzattal vásárolta meg. A vádlottól semmilyen, a kábítószer továbbadásának feltételezésére okot adó tárgy nem került lefoglalásra. Sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokon eljáró bíróság szerint a vádlott szavahihetatlenné vált, álláspontja szerint ugyanis a vádlotti védekezés következetes, nincsenek benne ellentmondások, mind nyomozati szakban, mind bírói szakban ugyanazokat a nyilatkozatokat tette.

[17] A jogi minősítés tekintetében kifejtette, hogy a hiányos bizonyítási eljárásra figyelemmel nem lehet kétséget kizáróan kimondani azt, hogy a tanú2től és társaitól lefoglalt kábítószer Terhelt1-től származott, mint ahogy azt sem lehet kétséget kizáróan kimondani, hogy a tanú2től lefoglalt kábítószer valóban az az anyag volt, melyet azt megelőzően a vádlott készített el a garázsban. Ebben az esetben pedig a terhelt terhére kizárólag a nála feltalált kábítószer értékelhető, melyet saját fogyasztás céljával birtokolt, illetve az általa is elismerten évekkel korábban, a tanú2 részére átadott kábítószer, melynek hatóanyagtartalma feltehetőleg a csekély mennyiség felső határát nem érte el. Erre figyelemmel a vádlottnál feltalált kábítószer tekintetében a Btk. 178. § (2) bekezdés c) pontja szerinti kábítószer birtoklás büntette állapítható meg, míg a tanú2 részére elismerten átadott kábítószer tekintetében a Btk. 176. § (5) bekezdés a) pontjában leírt csekély mennyiségű kábítószer átadása.

[18] Vitatta azt az elsőbírói megállapítást, hogy a vádlott elkövetési magatartása forgalmazói típusú, azon belül is egyértelműen kereskedést láttatott, mivel az eljárásban nem merült fel arra adat, melyek azt támasztották volna alá, hogy Terhelt1 olyan tevékenységet végzett volna, mely azt segítette volna elő, hogy a kábítószer akár viszonteladókhoz, akár magához a fogyasztóhoz eljusson. Nem merült fel adat arra sem, ami alapján a vádlottnak arra kellett volna következtetnie, hogy tanú2 esetleg tovább kívánja értékesíteni a kábítószer, mint ahogy egyetlen olyan tény, vagy adat sem merült fel, mely arra utalna, hogy a vádlott rendszeresen ismétlődő, anyagi haszonszerzés érdekében szerezte volna meg a tőle lefoglalt kábítószer. Ennek kapcsán nem értett egyet a törvényszék ítéletének [170] bekezdésében kifejtett érveléssel sem.

[19] Hivatkozott a Győri Ítéltábla Bf.43/2016/4. szám alatti döntésére is, amely szerint az elkövetők által forgalmazásra szánt, de lefoglalás folytán forgalomba hozni nem sikerült kábítószerre nézve nem a megszerzés vagy a tartás elkövetési magatartása, hanem a forgalomba hozatal valósul meg, mivel a kábítószer készletezése a forgalomba hozatali magatartás részeként értékelendő, értelemszerűen kísérletként. [EBD2012.B.19,

BH2013.264.] Ennek megfelelően a vádlott legfeljebb a Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulataba ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő, forgalomba hozatallal, jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer kereskedelem büntettének a Btk. 10. § (1) bekezdése szerinti kísérletét valósíthatta volna meg, hangsúlyozva, hogy az elsőfokon eljáró bíróság nem folytatta le a bizonyítási eljárást arra nézve, hogy a tanútól lefoglalt kábítószer kétséget kizáróan Terheltől származott volna.

[20] A pénzbüntetés kiszabására vonatkozó ügyészi indítvány kapcsán osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, ugyanakkor a vagyoneklobzás tekintetében nem értett egyet sem az elsőfokú döntéssel, sem a fellebbviteli főügyészséggel. Álláspontja szerint az eljárás során igazolást nyert, hogy a Település1-i ingatlan vételára milyen törvényes forrásból származott. Kiemelte azt is, hogy az ingatlan 2021. október 18. napján lett megvásárolva, ezen, illetve az ezt megelőző időszakra vonatkozóan pedig nincs adat arra, hogy Terheltől bűncselekmény követett volna el, melynek következtében anyagi haszonra tett volna szert. Ugyancsak arra sem merült fel adat, hogy a Település2-i nyaraló bérleti díját kizárólag a vádlott fizette volna meg, figyelemmel arra, hogy azt az egész család, nevezetesen a vádlott szülei is használták 2022. nyarán.

[21] Az enyhítő körülmények kapcsán kiemelte, hogy a terhelt mindig is rendezett életvitelt folytatott, családi kapcsolatai és egzisztenciális körülményei is rendezettek. Családjával, idős szüleivel, élettársával és kisgyermekével szoros kötelékben éltek együtt. A cselekmény elkövetését részben beismerte, melyet nagy nyomatékka kell értékelni, főleg a tárgyi súlyra figyelemmel. Kiskorú gyermek tartásáról kell gondoskodnia, édesapja pedig az elsőfokú döntést követően rövid időn belül majdnem életét veszttette. Nyomatékos enyhítő körülmény a két évet meghaladó időmúlás. Nem vitatta, hogy a vádlott korábban hasonló jellegű cselekmény miatt elítélésre került, azonban az időmúlásra tekintettel csupán büntetett előélete körében bír ez a tény relevanciával, nem minősül visszaesőnek. A bűnözői életmódra utaló egyéb jellemző sem merült fel az előéleti, hatósági nyilvántartások alapján, míg a Székesfehérvári Járásbíróság Bpk.564/2022/4. számú büntetővégzésének alapjául szolgáló ügygel kapcsolatban a terhelt az eljárás során úgy nyilatkozott, az nem egy szándékos cselekmény volt.

[22] Mindezeket értékelve álláspontja szerint az elsőfokú bíróság rendkívül eltúlzott tartamú szabadságvesztés büntetést szabott ki a terhelttel szemben. A Btk. 80. § (1) és (2) rendelkezéseit figyelembe véve a középértéket el nem érő szabadságvesztés kiszabása bőven elégségesnek bizonyulhat mind a speciális, mind pedig az általános preventív célok elérése érdekében.

[23] Az ítéltábla nyilvános ülésén az ügyész az átiratában foglaltakat fenntartotta, a pénzbüntetés kiszabása, további vagyoneklobzás alkalmazása és a vádlottnak kiadni rendelt ingóságok visszatartása mellett érvelt, míg a védő a fellebbezésében kifejtette, hogy kérté az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a vádlott cselekménye eltérő minősítését és a büntetése enyhítését.

[24] Az utolsó szó jogán a vádlott csatlakozott a védőjéhez és a büntetése enyhítését kérté.

[25] Az ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül a Be. 599. § szerint megtartott nyilvános ülésén. A felülbírálat során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, valamint a fő és a járulékos kérdésekben hozott döntéseket.

[26] A másodfokú bíróság a felülvizsgálat során megállapította, hogy nem történt olyan eljárásjogi szabálysértés, mulasztás, amely az érdemi felülbírálat akadályát képezte volna, és olyan szintű szabályszegést sem tapasztalt, amely kihatással volt az érdemi döntésre. Mind a

nyomozó hatóság felderítő munkája, mind a törvényszék eljárása megfelelt a törvényességi követelményeknek, a hatályos jogszabályoknak megfelelően folyt a bizonyítás. A törvényszék az eljárási törvény rendelkezéseit betartotta, a terhelti, védői jogok sem sérültek, az elsőfokú bíróság a védelem részére a kérdezési, észrevételezési, indítványtételi, iratmegismerési jogokat megfelelően biztosította, perrendszerűen folyt a bizonyítás. Ennélfogva a bizonyítékértékelés során nem kellett bizonyítékot kirekeszteni, a felülbírálat valamennyi, az eljárás során beszerezett bizonyítékra kiterjedhetett.

[27] Az elsőfokú bíróság az általa széles körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg. Az ítéletben teljeskörűen bemutatta a bizonyítási eljárásban megvizsgált bizonyítékokat, és részletesen megindokolta, hogy bizonyítékértékelő tevékenységének eredményeként a ténymegállapításait mely bizonyítékokra alapozta. Az így megállapított tényállás nem tartalmaz iratellenes megállapításokat, kellően megindokolt, rögzíti a vádlott büntetőjogi felelősségének megítéléséhez szükséges lényeges tényeket és körülményeket, az ítéltábla nem észlelte sem a ténybeli, sem a jogi indokolásnak olyan hiányát, amely ellehetlenítette volna az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatát. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során a logika szabályainak megfelelően járt el, és a többszörösen leigazolt, más adatokkal is alátámasztott bizonyítékok alapján rögzítette a tényállást.

[28] A vádlott terhére megállapított bűncselekményeket illetően számos bizonyíték állt az elsőfokú bíróság rendelkezésére. Az I. és IV. tényállási pont kapcsán a vádlott beismerő vallomása mellett rendelkezésre állt az igazságügyi toxikológiai szakértői vélemény, amelyek alapján az, hogy a vádlott kábítószer fogyasztott, kétségen kívül megállapítható volt.

[29] A II. tényállási pont esetében a vádlott maga is elismerte, hogy tanú2 2021. februárjában amfetamin olajat adott át a részére, amelyből ő amfetamin masszát állított elő, és átadta azt tanú2 vádlottnak. Utóbb a nyomozó hatóság tanú2-nál amfetamin masszát foglalt le, amellyel kapcsolatban elmondta, hogy egyrészt azt a vádlott állította elő a számára, másrészt, hogy abból értékesített tanú7 részére. tanú7 esetében is foglalt le a nyomozó hatóság amfetamin masszát. Mindkét lefoglalt anyag vizsgálatát követően az igazságügyi vegyészszerelő pedig megállapította, hogy az amfetamin, azok ún. felütő anyaga keményítő, továbbá tanú7-től és tanú2-től lefoglalt poroknak az amfetamin gyártására jellemző nyomszennyező komponensei és azok mennyiségi aránya hasonló, azaz származhatnak egy gyártási tételből. Emellett a nyomozó hatóság a vádlott által használt üzlethelyiségben is házkutatást tartott, ahol amfetamin előállításához szükséges anyagokat, kénsavat, salétromsavat, etilalkoholt és felütéshez használt koffeinport foglalt le. Mindezen bizonyítékok olyan zárt logikai láncolatot képeznek, amelynek fényében azok a védői felvetések, hogy nem tudható, hogy Terhelt1 fogyasztható kábítószer állított-e elő, majd adott át tanú2-nak, illetve a tőle, valamint tanú7-től és tanú6-tól lefoglalt anyag abból a készítési folyamatból származik-e, amit a vádlott hajtott végre tanú2 kérésére, nem foghatnak helyt.

[30] A IV. tényállási pont kapcsán ugyancsak objektív bizonyítékok állnak rendelkezésre, miután a nyomozó hatóság a vádlott által használt Település1-i ingatlanban a 2022. augusztus 29. napján tartott házkutatás során a hűtőszekrényből 2021,29 gramm nedves állapotú, 444,19 gramm száraz nettó tömegű, fehér színű, amfetamin és koffein tartalmú port; míg a szuterénban található asztalról 680 ml térfogatú, nettó 637,74 gramm tömegű halványsárga színű, lúgos kémhatású olajos, amfetamin és koffein tartalmú amfetaminolajat foglalt le, az amfetamin-bázis mennyisége 360,9 gramm, ami a jelentős mennyiség alsó határának 3609 %-a, azaz e két anyagban mért amfetamin-bázis mennyisége önmagában harminchatszorosan meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát. Emellett a nyomozó hatóság ez alkalommal is foglalt le amfetamin előállításához szükséges anyagokat, kénsavat, salétromsavat, etilalkoholt és felütéshez használt koffeinport is, amelynek kapcsán az is megállapítható, hogy ezen

anyagból a vádlott 2020. augusztusa és 2021. áprilisa között jelentős mennyiséget, több, mint 10 kg-ot szerzett be.

[31] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenysége a törvényesen beszerzett bizonyítékokon alapult, a mérlegelő tevékenység menetéről, a rendelkezésre álló bizonyítékok elfogadásának, illetve elvetésének okairól megfelelően számot adott. A bizonyítékértékelő tevékenysége logikai hibáktól mentes, nem tartalmaz téves következtetéseket, megállapításokat, ezért annak támadása az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelését vitatja, ezen bizonyítékok átértékelését, és annak felülmérlegelését célozza, amelyre azonban a másodfokú eljárásban lehetőség nincs.

[32] Az eljárási és logikai hibáktól mentesen mérlegeléssel megállapított tényállás a Be. 592. § (1) bekezdés a) és b), valamint (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, csak kis mértékben szorul pontosításra, melyet a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja értelmében annyiban egészít ki, illetve pontosít, hogy

- a [20] bekezdésben rögzíti, hogy havonta két ízben került sor a kábítószer értékesítésére.
- a [29] bekezdésben rögzíti, hogy a terhelt 243.991 Ft-ot fizetett a koffeinporért.
- a [44] bekezdést kiegészíti azzal, hogy az ingatlan megvásárlására részben tanú8 lakásának eladásából származó 14.300.000,- Ft-ból került sor, míg a [143]-[144] és [154]-[155] bekezdésében írt ténymegállapításokat is a tényállás részének tekinti.

[33] A fentiek szerint történt pontosítással az ítéleti tényállás immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 593. §-ban írt hiányosságoktól. A tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, ilyen módon az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a pontosított tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül.

[34] Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére és a terhére megállapított bűncselekményt is törvényesen minősítette, valamint helyes az ahhoz fűzött jogi indoklás is. Az amfetamin olaj kábítószernek minősül, s ha azt az elkövető akár ebben a formában, akár feldolgozva kereskedési célra szánja, megvalósítja a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének befejezett alakzatát. A 1/2007. BJE határozat IV. pontja, és az erre épült következetes bírói gyakorlat szerint ugyanis a kábítószer kereskedés céljára történő megszerzése, tárolása, kiadagolása, mind-mind mint önálló részselekmény befejezetté teszi a bűncselekményt. Ennek jogi megítélésén nem változtat az a tény, hogy annak egy részét még kvázi feldolgozatlan formában, amfetamin olajként foglalták le a hatóságok, nem pedig a kiskereskedelmi forgalomban elterjedt formátumú és összeállítású szerként, továbbá az sem, hogy a vádlottól vásárló fogyasztó, viszonteladó - tanú2 kivételével - nem került a nyomozó hatóság látókörébe, továbbá a kiskereskedelmi értékesítéshez általában szükséges eszközöket sem foglaltak le a vádlottól. A vádlott a vád tárgyát képező időszakban legális, megélhetést biztosító bevételekkel nem rendelkezett, a lefoglalt kábítószer mennyisége pedig kizárja, hogy az kizárólag a vádlott kábítószer fogyasztására szolgált volna, azaz a vádlott rendszeresen ismétlődő, anyagi haszonszerzés érdekében szerezte meg, készletezte, illetve állította elő a kábítószer. Ennek kapcsán az ítéltábla a törvényszék jogi indoklását mindössze annyiban egészíti ki, hogy az irányadó tényállás alapján a vádlottól két alkalommal is kénsavat foglalt le a nyomozó hatóság, amely anyag szerepel a kábítószer-prekursorokra vonatkozó 273/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, illetve a 111/2005/EK tanácsi rendelet 3. kategóriájában felsorolt vegyületei között, így kábítószer-prekurnak minősül. Ekként az a Btk. 183. § (1) bekezdés a) pontja szerinti bűncselekmény, azonban az – miután a vádlott

annak felhasználásával rendszeresen állította elő a kereskedelemre szánt amfetamint – büntetlen eszközcselekmény. Minderre figyelemmel az ítéltábla nem osztotta a vádlott cselekményeinek eltérő minősítésére vonatkozó védői érveket.

[35] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket teljeskörűen feltárta, azt a másodfokú bíróság nyilvánvaló számelírás folytán mindössze annyiban egészíti ki, hogy további súlyosító körülmény az, hogy a vádlott fogyasztott is kábítószer, illetve pontosítja, hogy a vádlottal kapcsolatba hozható kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát 4095%-kal haladja meg.

[36] A kábítószer-kereskedelem büntetnének absztrakt, a jogalkotó által meghatározott és a büntetési tételkeretben megjelenő tárgyi súlya nagy, a bűncselekmény öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, az irányadó középérték 12 év 6 hónap. Kiemelkedő azonban a konkrét tárgyi súly is, a lefoglalt, a vádlott által kereskedelmi céllal tartott, illetve értékesített amfetamin bázis együttes mennyisége 409,5 gramm, ami a bűncselekmény ezen minősítését és törvényi fenyegetettségét megalapozó jelentős mennyiség felső határának több, mint negyvenszerese. Emellett nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy az ellene folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt is folytatta jogellenes cselekményét. A terhére értékelendő az is, hogy büntetett előéletű, korábban ugyanilyen bűncselekmény miatt, mint többszörös visszaesőt jelentős tartamú fegyházbüntetésre ítélte a bíróság, továbbá próbára bocsátás hatálya alatt állt a jelen eljárásban elbírált bűncselekmények elkövetése során. Minderre figyelemmel a vádlottal szemben a törvényszék által kiszabott szabadságvesztés törvényes, arányban áll a vádlott által elkövetett bűncselekmény jelentős tárgyi súlyával, valamint a vádlott személyiségében rejlő fokozott társadalomra veszélyességgel, ezért annak enyhítésére az ítéltábla nem látott lehetőséget.

[37] Itt utal a másodfokú bíróság arra, hogy a Székesfehérvári Járásbíróság 5.Bpk.296/2021/2. számú büntetővégzésében nem került sor a vádlott bűnösségének megállapítására a terhére megállapított 1 rb zaklatás büntetében (Btk. 222. § (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont), 1 rb zaklatás vétségében (Btk. 222. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont) és 1 rb zaklatás vétségében (Btk. 222. § (1) bekezdés a) pont), valamint a törvényszék ítéletében sem található ezzel kapcsolatos rendelkezés. Ezért az ítéltábla a kábítószer-kereskedelem büntette és a fenti határozatban a vádlott terhére megállapított bűncselekmények miatt tekintette a rendelkező részben írt joghátrányt halmazati büntetésként kiszabottnak.

[38] Nem értett egyet az ítéltábla a pénzbüntetés kiszabására irányuló ügyészi indítvánnyal. A Btk. 50. § (2) bekezdése szerint a terheltet - határozott ideig tartó szabadságvesztés - mellett akkor kell pénzbüntetésre is ítélni, ha őt haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt ítélik el, és megfelelő jövedelme vagy vagyona van. Ez a pénzbüntetés, mint szabadságvesztés kiszabása mellett alkalmazott további joghátrány esetében egy szűkítő rendelkezést jelent, amely jelen esetben – a törvényszék helyes indokai alapján, miután a vádlott megfelelő jövedelemmel, vagyonnal nem rendelkezik – kizárja a pénzbüntetés kiszabását a vádlottal szemben.

[39] Osztotta ugyanakkor az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség érveit, miszerint a vádlottal szemben további 6.300.000,- Ft erejéig vagyonelkobzás elrendelése szükséges. A vádlott és az élettársa a vádlott által elkövetett bűncselekmény időszakában 20.000.000,- Ft összegben ingatlant vásároltak közös kiskorú gyermeküknek. Az ingatlan vételárát részben a vádlott élettársa lakásának eladásából származó 14.300.000,- Ft-ból fizették ki, ugyanakkor a fennmaradó 5.700.000,- Ft-ot, valamint a vádlott által bérelt Település2-i ingatlan 600.000,- Ft-os bérleti díját – mivel a vádlott egyéb jövedelemmel, igazolható vagyonnal nem rendelkezett, az élettársa jövedelme pedig ezeket a kiadásokat nem fedezte – a vádlott által

folytatott kábítószer-kereskelemből eredő vagyonnak kell tekinteni, amely az ellenkező bizonyításáig a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján vagyonekobjás alá esik.

[40] Nem látott lehetőséget az ítéltábla a vádlottnak kiadni rendelt ingóságoknak a vádlottal szemben elrendelt vagyonekobjás és a bűnügyi költség biztosítása érdekében történő visszatartására. A szóban forgó számítástechnikai eszközöknek az értékesítésére kizárólag akkor kerülhet sor, ha az azokon található adatállomány törlésre kerül, ez azonban az eszközöket biztosító feloldó kódok hiányában nem végezhető el.

[41] A törvényszék egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[42] Fentiekre figyelemmel az ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék 2024. június 12. napján kihirdetett 22.B.49/2023/57. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a Be. 561. § (2) bekezdés b) és d) pontjára figyelemmel helyesbítette a vádlott születési idejét, illetve feltüntette az egyéb érdekelt lakóhelyét.

[43] Az ítéltábla a vádlott által letartóztatásban töltött idő beszámításáról a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Győr, 2024. november 12.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k. Dr. Élő András s.k. Szalainé dr. Joánovits Krisztina
s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Székesfehérvári Törvényszék 2024. június 12. napján kihirdetett 22.B.49/2023/57. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2024. november 12.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.

a tanács elnöke